

Blechingberg: § 15 slutter med den Bestemmelse, at „de diaterede Forstcandidater, som ei maatte erholve Ansættelse ved Statens Skove, kunne, forsaavidt de dertil ere trængende, tilstaaes hyer 300 Rbd. eengang for alle“. Det forekommer mig, at denne Maade at affinde sig paa med disse Mænd, er meget haard. Der skal blandt dem være Personer, som, efter i en Række af Aar at have tjent som Volontører, siden have gjort Tjeneste mod Diater i 6 til 8 Aar. Naar det erindres, hvorledes man under Behandlingen af Sagen om Soldbetjentenes Lønning har behandlet de ikke pensionsberettigede Sold-Besillingsmænd, synes det mig, at der er en paafaldende Ulighed i Behandlingen af disse forskjellige Functionairer. I Soldsagen blev det antaget, at de ikke pensionsberettigede Sold-Besillingsmænd skulde have Halvdelen af deres tidligere Indtægter i saa mange Aar, som de have tjent. Noget Lignende synes mig derfor maatte bringes til Anvendelse i nærværende Tilfælde; men derimod efter flere Aars Tjeneste at affinde sig med disse Mennesker med en Naadegave af 300 Rbd. eengang for alle, forekommer mig, som sagt, meget haardt, og jeg ønskede derfor at fornemme den ærede Ordførers Mening, om der ikke i denne Henseende kunde være Noget at gjøre til Gunst for dem.

Ordføreren: Jeg maa i Gæt og Alt samstemme med den ærede Landstthingsmand, som sidst havde Ordet. Det er virkelig meget haardt for Forstcandidater, der have tjent i ikke saa Aar, saaledes uden videre at blive affædigede med 300 Rbd. eengang for alle. Det, som har gjort, at Udvalget ikke er kommet frem med en bestemt Indstilling desangaaende, er, at man troede, at for en stor Deel vare disse Folk unge Mennesker, og at de vilde faae Ansættelse i Statens Skove, og at de, forsaavidt de ikke kunde naae dette, dog kunde faae Ansættelse hos Private. Udvalget har ogsaa trostet sig ved, at flere Forstcandidater kunde faae Ansættelse paa de nye Skovriderdistricter, og at der vilde blive temmelig betydelige Vacancer i Forstetaten. Imidlertid kan man dog tænke sig, at enkelte Individuer ere i en saa uheldig Tilstand, at Staten eller

vedkommende Overbestyrelse ikke finder sig foranlediget til at give disse Embede, og for disse vil det blive saare haardt. Derfor skulde jeg tillade mig, — og jeg troer at turde forudsætte, at det er hele Udvalgets Mening — at opfordre den ærede Landstthingsmand til at stille et Forslag i den Retning, hvorfor Billighed ogsaa synes dobbelt at tale, efterat Thinget har vedtaget en lignende Bestemmelse i Sagen angaaende Soldvæsenets Lønning. For de ældre gagerede Forstcandidater maa jeg meget anbefale at gaae ind paa Regjeringsudkastet. Billighed taler, saa synes det mig, i høieste Grad for, at disse Folk, naar de ere særdeles trængende, kunne faae en Pension indtil 500 Rbd. aarlig, især naar man seer hen til, at der imellem dem er Forstcandidater, som have tjent i 30 Aar, og, efter hvad der er oplyst, er der nogle af dem, som den nærværende Bestyrelse neppe vil ansætte. — Med Hensyn til den første Pasfus af Udkastets § 15, da er den en ligefrem Selvsølge af hvad der blev vedtaget ved Finantsloven ifjor.

Premierministeren: Forsaavidt angaaer de gagerede Forstcandidater, er det vist ikke mere end Retfærdighed at tilstaae dem, naar de ikke blive ansatte, en passende Pension eller Bartpenge; thi jeg maa fuldkommen samstemme i, hvad den ærede Ordfører har anført, at der blandt dem er Mennesker, der, saa at sige, ere blevne graae som Forstcandidater. Hvad angaaer de diaterede Forstcandidater, kan det maaskee vel træffe for enkelte Individuer, at det kan være tungt nok for dem; men, naar man seer hen til Principet, som ligger til Grund for Ansættelsen af diaterede Forstcandidater, da troer jeg ikke, der er saamegen Ubillighed i at affinde sig med dem mod en Sum eengang for alle, som det skulde synes ved første Dietkast. De diaterede Forstcandidater skulde egentlig efter Bestemmelsen oprindelig kun have Diater for de enkelte Dage, de bleve benyttede, og det er af Velvillie, rimeligvis fra deres Foresattes Side, at de have faaet faste Diater, altsaa aarlig for 365 Dage. Men stricte taget efter den oprindelige Indstilling, som blev gjort, skulle de kun have Diater for hver Dag, de virkelig vare lagne i Arbejde. Altsaa det, at de have havt Diater for hele